

שאון

כל ראשי הליכוד באו לבית ישראל השניה כדי לחתן את שימעון לוי

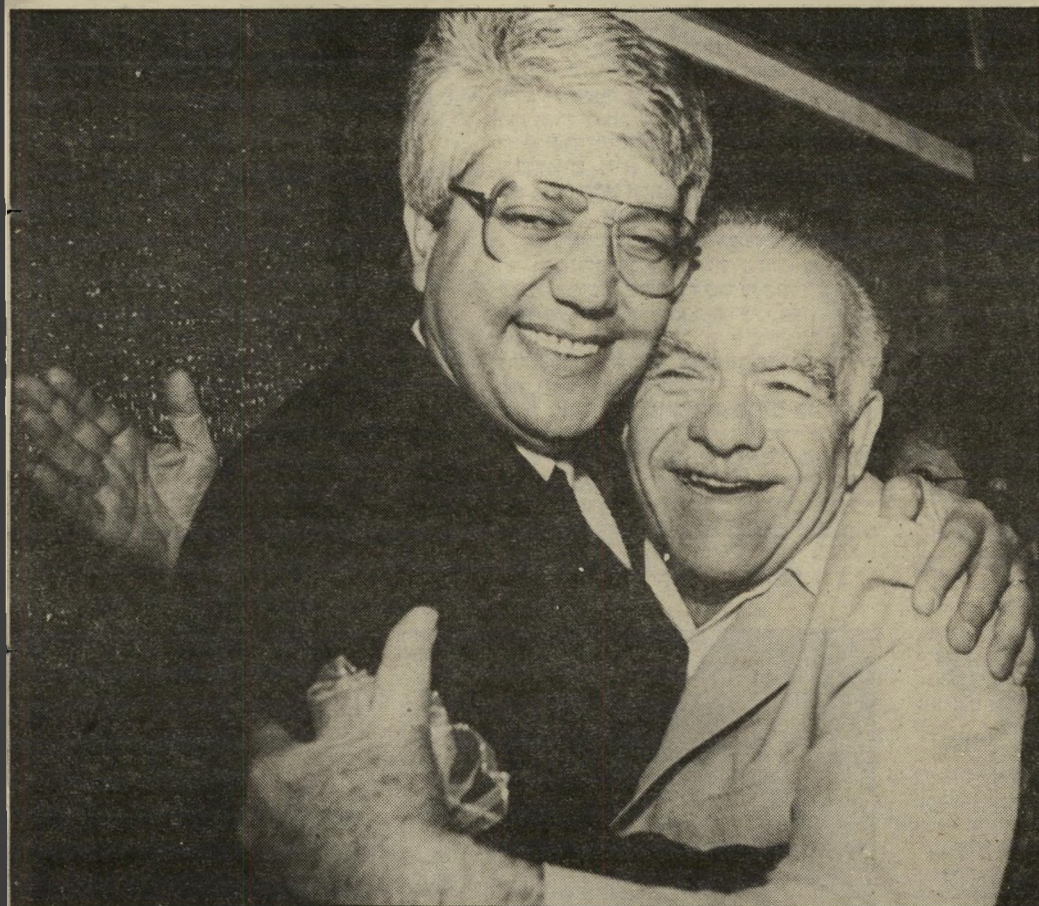
וולוו. הן באו האחת אחרי השניה, ופלטו מתוכן שרים לשעבר ושרים לעתיד, סגני-שרים, ח"כים וסתם אנשים חשובים או חשובים בעיני עצמם.

השולחנות היו ערוכים כמו בכל חתונה אחרת, של כל מישפחה אחרת. קרובי-מישפחה הובילו את האורחים למקומותיהם. במרכז האולם, מול הבימה, עמד שולחן גדול ועגול ומעליו

לאורחים. בעלה הטרי (22) לבוש בחליפה כהה ובחולצה לבנה ועניבה. חבוש כיפה סרוגה לראשו. השניים ישבו במשך רוב הערב ליד שולחן הכבוד, בין הנשיא הנוכחי, חיים הרצוג, ובין הנשיא הקודם, יצחק נבון.

זהבה זוהרת זהבה אלבו, היום לוי, עם שימעון לוי בנו של ועל ידיה כפפות לבנות ארוכות העשויות רשת דקה, מנופפת לשלום

ומישפחת אלבו חיכו במתח האולם שעה ארוכה. עד שהגיע שמיר. כשבא זכה לחיבוק גדול. רק אחרי ששמיר התיישב במקומו, ניגשו לעריכת החופה.

חיבוק של אושר יצחק שמיר, ראש-הממשלה (באותו הערב) מתחבק עם דויד לוי, אבי החתן. מישפחת לוי

הנכנסת, לא היה מתוכנן. אך הוא לא העיב על שימחת החובכים. אפשר היה להבחין בסימני החגיגה וההתרגשות כבית-שאן כבר ממרחק של קילומטרים רבים מן העיירה הקטנה. אי-שם, בכביש הצר המוביל מעפולה לבית-שאן, הציבה המישטרה מיכמנת-מהירות. אך רוב המכוניות שנסעו בכביש זה באותו הלילה היו מכוניות הוולוו של השרים, ולהם, כידוע, יש חסינות.

בכניסה לעיר עצמה הוצב מחסום-מישטרה, שם רשמו את מיספרי המכוניות ואת שמותיהם של הבאים. מה שבטוח, שלא תהיה טעות, ומי שבא — שגם ייצא מן העיר, ושלא יחליט פיתאום להשאר.

לא היה כל צורך לדעת את הכתובת המדוייקת כדי להגיע לחתונה. כל ילד בעיר ידע להסביר היכן נערכת

הת' את מקודשת לוי" הת' חיל החתן מכריו באוזני הכלה. לפתע, כמו מן השמיים, כמו כל האורות באולם. אנשי-הביטחון, אותם צעירים חתומי-פנים שמכשירי-קטן נעוץ באוזנם, השומרים על כיטחונם של נבחריי-הציבור, נתקפו התרגשות והת' חילו לשרר האחד לשני בבהלה. האורחים הנכבדים ישבו בשקט במקומותיהם, המומים מן האפילה. אך בתוך שניות מעטות התעשתו כמה מהם ולאט-לאט עלה אורם של מציתים וגפרורים דולקים כפינות שונות באולם. אחדים מן האורחים נזכרו בהפעות של כוב דילן או של אלטון ג'ון. חלקם התחילו לזמזם שירים, כדי להפיג את אימת החושך.

ליקוייה-מאורות בחתונת שימעון לוי, בנו של דויד לוי, סגן ראש-הממשלה בממשלה היוצאת ובממשלה

נשיקה דויד לוי, האב המאושר, מתנשק עם יצחק פרץ, ראש סיעת ש"ס. פרץ היווה אטרקציה במקום, הוא עבר משולחן לשולחן, הסתודד עם הנוכחים באירוע, התנשק עם כולם ושפע חיובים.

נתלה שלט: „זהבה ושימעון — מזל טוב“

על השולחן היו מסודרות צלחות, מפיות, סלטים של פילפלים חריפים מטוגנים (בנוסח מארוקאי), גזר חריף, חצילים, טחינה. היו שם בקבוקי שתיה קלה ובקבוקי שתיה חריפה — הכל תוצרת הארץ. הכל כמו על השולחנות האחרים.

את רוב המאכלים בישלה רחל לוי, אמו של החתן. השולחן העגול היה מיועד לחתן

בשעה 7 בערב התחיל קולח זרם בלתי-פוסק של מוזמנים. מהם קרובי מישפחה ומהם אנשי-העיירה, שהת' לבשו במיטב בגדיהם ובאו לאירוע החגיגי, כך עלו ביחד במדרגות פשוטי-העם עם שועיו.

שקית

לצ'קים

אף פעם לא ראתה בית-שאן מיספר כל כך גדול של מכוניות

החגיגה. היא נערכה באולמי הרצל. בכניסה לאולם עמדו כבר משעות הערב המוקדמות שוטרים רבים ואנשי-ביטחון. „כל המדינה תהיה בחתונה“, אמרו, ואיש לא רצה לקחת את הסיכון שיקרה שם משהו. לא בכל יום באה כל המדינה לבית-שאן.

מסביב, על המידרכות ועל הר' ברולים, התגורדו וחיכו תושבי העיירה, אותם שלא הזמנו. הם חיכו לראות כמו עיניהם. כגודל טיבעי, את נבחריי-האומה.